

DOPRAĆ (4) *vb pf*

o jasne.

fut 3 sg dopi(e)rze (2). ◇ impers praet doprąno (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Obić kogo mocno, spuścić lanie; caedere, contundere, converberare, defloccare lumbos alicuius, talos defringere, virgis despoliare, defigere colaphis in terras, caput alicui diminuere a. mitigare, dolare, excutere, exercere, exterere, extundere, invitare, mactare, obtundere, occidere, pectere aliquem pugnīs, percutere, perdere, praelumbare fustibus, pulsare, tundere Cn (4) :

*Zwrot: »kijem [komu] doprać« (4): Kłął ie biskup o to ále mu powiedzyeli/ iż iuż zá to ciężką pokutę przyięli/ gdy im kijem doprano *BielKron 420v [idem WerGość 220]*; Przy roboćie Vrzędnik/ [...] Ládá z iákíey przyczyny/ kijem mu dopierze. *BielSat D4v [idem BielRozm 31]*; *WerGość 220*; *BielRozm 31*.*

Formacje pochodne cf PRAĆ.

KN